

ननु अव्यक्तोयमचित्योयमविकार्योयमुच्यते नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोयंसनातन इति द्वितीये त्वंपदार्थस्वरूपमुक्तं तथा द्वादशे ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते सर्वत्रगमचित्यंचकूटस्थमचलंध्रुवमिति त्वपदार्थस्वरूपमुक्तं नचतयोर्भेदः संभवति लक्षणैक्यात् लक्षणं हितयोरव्यक्तत्वमचित्यत्वमचलत्वं सर्वगतत्वं चेत्यादिसमानं नचद्वयोः सर्वगतत्वं संभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेनासर्वगतत्वापत्तेः नचलक्षणभेदाभावेऽपि तत्तदात्मगतविशेषाः संतियेमुक्तात्मनां जीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावहंति स्वात्मानं च स्वाश्रयात्स्वयमेव व्यावर्त्तयंतीति वाच्यं विशेषाणां सत्त्वे प्रमाणाभावात् ननु मासंतु विशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्थान्यथा नुपपत्त्या तु निर्विशेषेष्वपि पुरुषेषु भेदः सिध्यति यथोक्तं सांख्यवद्वैः जन्ममरणकरणानां प्रतिनियमादयुगपत्पट्टत्वेऽप्यपुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविपर्ययाच्चैवेति जन्मादिव्यवस्थातः युगपत्पट्टत्वं दर्शनात् सात्विकराजसादिभेदाच्च न पुरुषैक्यमित्यर्थ इति चेन्न व्यापकानेकात्मवादे भोगसांकर्यप्रसंगात् न ह्येकत्रांतःकरणे सुखादिरूपेण परिणते तत्पतिसंवेदी एक एव चेतन इति नियंतुं शक्यं सर्वेषां सान्निध्याविशेषेण प्रतिसंवेदनापत्तेरवर्जनीयत्वात् श्रोत्रस्यैकस्यापि कर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदादिवांतःकरणरूपोपाधिभेदादेकस्याप्यात्मनः शब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थापि सत्स्यतीति न पुरुषबहुत्वं वक्तव्यं ततश्च जीवेशयोर्लक्षणैक्याद

अत्रक्षिप्तः अर्जुन उवाच प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि ज्ञानं ज्ञेयं च केशव
॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच इदं शरीरं कौंतेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः ॥ १ ॥

भेदे सिद्धे किमुत्तरपंथेन तत्पतिपादनार्थेनेति चेत्सत्यं यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति श्रुतेर्विद्यावस्थायां भेदाभावेऽपि अविद्यावस्थायां अंतःप्रविष्टः शास्ता जनानां एष स्येव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषत इति व्यवहारदशायां शास्यशासितृभावेन कर्तृकारयितृभावेन च प्रसक्तस्य जीवेश्वरयोर्भेदस्य निरासार्थत्वात् उत्तरपंथस्यारंभ उपपद्यते तत्रानुपदोक्तेन तत्पदार्थेन सहास्याभेदं वक्तुं योग्यतायै भास्यभासकभावेन क्षेत्रात्क्षेत्रज्ञस्य कुंभाद्भास्वत इव विवेकं दर्शयति इदमिति इदमनात्मत्वेन भास्यं घटाद्यहंकारांतं शरीरं विशरणधर्मि हे कौंतेय क्षेत्रं क्षिणोत्पात्मानमविद्यया त्रायते च विद्ययेति क्षेत्रं कर्मबीजप्ररोहस्थानं क्षेत्रशब्देनोच्यते एतद्यो वेत्ति भासयति तं चिदात्मानं क्षेत्रज्ञ इत्यन्वर्थसंज्ञं प्राहुः के प्राहुः तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञविदः एतेन गच्छामि पश्यामि भुंजे इति अनुभवाद्देहेन्द्रियाहंकाराः प्रतीतितो भासककोटिनिविष्टा इव भांति तथापि तेषां तत्त्वतो भास्यत्वलक्षणो नात्मभावः सिद्धः ॥ १ ॥